

EESTI SKOUTIDE MALEVA HÄÄLEKANDJA.

Nr. 1.

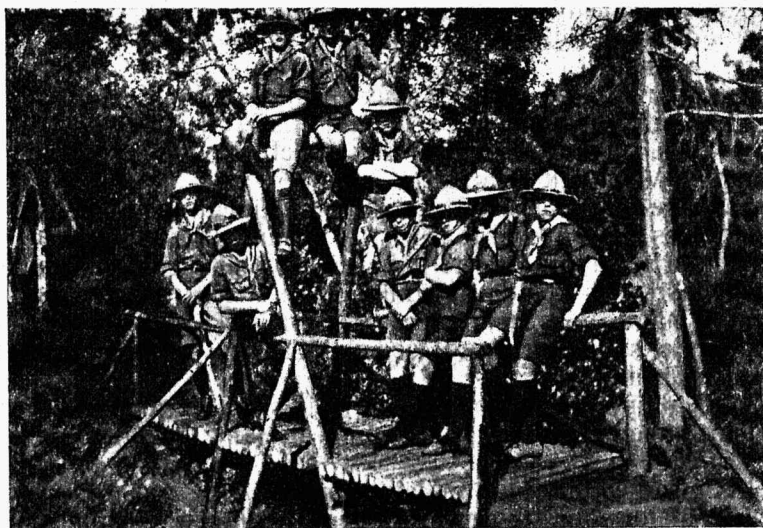
Jaanuar 1923. a.

III. aastakäik.

Vastutav toimetaja: direktor *K. Treffner*.

Päätoimetaja: *Joh. Elken*. Toimetus: *R. Antik*; *R. Ritsing II*, *E. Jõgi*. — Tellimise hind: 1 aasta pääle 120 mka, ½ aasta pääle 60 mka. Tellimisi võtavad vastu Vabariigi kõik postkontorid, skoutide rühmade päälükud ja omad tellimiste vastuvõtjad üle maa. Ajakiri ilmub 8 korda aastas. Toimetus ja talitus: *Tartus, Lutsu tän. 14*.

Väljaandja: *Eesti Skoutide Maleva Nõukogu*.

Tallinna skouidid laagris Keila-Joal. Skoutide salk oma tehtud sillal.

Üksik number 15 marka.

Fr. F. Krantzwaldi ees-
Eesti NSV Riiklik
Raamatukogu

SP

Möödaläinud aasta.

Uuel aastal skoutlist tegevust jätkates teeme mõningase kokkuvõtte möödaläinud aasta töö kohta, tõmbame senisele kriipsu alla, lõpetame vanad arved ning avame uue lehekülje. Eelseisvates ridades tahan peatada enam töö üldise käigu ja selle tagajärgede juures, puudutades üksikuid fakte ainult niipalju, kui seda seisukorra kujutamiseks tarvis.

Läinud aastal kandis meie skoutide töö ja tegevus vaikset iseloomu, mis koondatud oli rühma ning maleva piiridesse. Kisa ja kära tegemata töötati oma ette, skoudi programmi läbivõttes, mitmesuguseid harjutusi ja loenguid korraldades. Üsikusid rühmad olid tugevasti töös, maakondade malevate keskasutused korraldasid mõnegi üldtähtsusega kursuse ja ainult harukordadel mõeldi ka mõne üksiku avaliku väljaastumise pääle.

Korraldati spordi ja male harjutusi, mis omavaheliste võistlustega lõppesid. Vanemad skoudid ja skoutide juhid valisid omale nn. „poja“, — ühe või kaks nooremat skouti ehk hundipoega, keda nad endi iseäralise hoole alla võtsid, tahes neid tulevasele skoute juhtivale tööle põhjalikult ettevalmistada. Maakondade malevate juure organiseeriti nn. „*training school*“ (harjutus kool), kus terve skoutide programm kavatsetakse läbi võtta: tema töö on väga raske (sest ikka veel puudub meil tarvilik arv osavaid juhte) ning praegu alles pooleli. Harjutuskoolidest võtavad osa kõik skoutide praegused juhid (rühma ja salga päälikud) ning tublimad reaskoudid, kellest kord skoutide juhid peavad välja võrsuma.

Läinud aastal hakati aukohtuid nii hästi rühmade kui ka maak. malevate juures kindlamale alusele rajama, taheti kõiki skoute eksamitel põhjalikult järele katsuda, skoutide raudset seadust täies tema ulatuses maksma panna ning skoutide kommete ja seaduste täitmise järele valvata. Sel puhul tuli mitmel pool skoutide organisatsioonist kõrvaldamist ette. — Kuna sõjaväe riided, mida skoudid odava hinnaga olid saanud, ära kanti ning kuna uuesti varustamist säält poolt enam ei korraldatud, siis hakati ikka rohkem ja rohkem päris skoudi vormi riideid muretsema. Igaüks muidugi omal jõul ja kellel jõudu ei jatkunud, see pidi ilma jääma. Vähemalt esjalgu.

Sarnane oli meie skoutide liikumine läinud aastal üldiselt võttes. Seltskond, kes asjast kõrval seisis, ei võinud arusaadavatel põhjustel tema tõelikku seisukorda mitte näha ning on siis üsna andeksantav, kui säält sagedasti võis kuulda arvamisi, nagu ei teeks meie skoudid enam midagi, või nagu oleks nende arv väga väikseks jäänud jne. Et need oletused aga ekslikud on olnud, seda ei ole ülal ettetoodud andmetest mitte raske järeldada.

Möödaläinud aasta jooksul on meie skoutide pere ka mitugi suuremat ning vähemat muret — rõõmu üleelama pidanud. Olgu neist mõned.

Rõõmsad võime olla, et läinud aastal seltskonna ning vanemate isikute — skoudi sõprade iseäralise armu osaliseks võisime saada. Ma tahaksin siin kahe asja pääle tähelepanekut juhtida ja need on: rahaline korjandus meie ajakirja hääks, mis ligi poolsada tuhat sisse tõi ning Skoudi Sõprade Seltside asutamine Tallinnasse ja Tartusse. Sellest on meie ajakirjas juba varem juttu olnud ning oleks asjata seda veel kor-

rata. — Algusvagusid võisime läinud aastal ajama hakata ka käsitöö edendamiseks skoutide seas, kus mitmesugused käsitöö kojad nii mõnegi õnnelikuma rühma või maleva juure võidi avada. See haru on meil aga alles veel välja kujunemata, kuid ta on seda väärt, et tema suurema tähelepanu osaliseks saaks, kui senni.

Suurematest avalikkudest väljaastumistest skoutide poolt läinud aastal tuleks nimetada kõige päält skoutide kevadepüha — Jüripäeva pühitsemist, mil seltskond elurõõmsaid tuleviku omanikke nende kirjutes kuubedes võis näha, niihästi paradil kui ka nende töös. Siis linnupuuride ülespanemisel Tallinna Kadrioru puistikus ja Tartu Toome mäel läinud kevadel, kus hundipojad, guideid ja skoudid tõsistena linnu sõpradena esinesid. Skoudid ei keelanud oma kaasabi Tallinnas ja Tartus korraldatud põllutöö ja tööstuse näitusel, mille eest nad üldise ning eriti ajakirjanduse lahke tänu osalisteks said. Emapäeva puhul korraldasid skoudid igal pool endi emadele koosviibimisi, — tänuks! Võiks veel nimetada Tartu skoutide päälikute pühaliku töotuse andmist Jumalale, Eesti isamaale ja selle valitsusele, skoutide osavõtmist I-st E. noorsoo karskuskongressist, skoutide pidustusi Tartu „Vanemuises“, Valga „Sädes“ jne.

Väljamaa skoutidega oli meil läinud aastal ka kokkupuutumist: meie esitajad võtsid osa üleilmsest skoutide rahvusvahelisest kongressist Pariisis ning guideide kongressist Cambridges (Inglismaal). Pääle selle korraldasid Tartu skoudid külaskäigu Läti skoutidele Riiga.

Skoudid on põlised looduselapsed, mida nad läinud suvel korraldatud rännakutega kodu ümber ka selgesti tõendasid. Krooniks sellele korraldasid Tallinna skoudid Keila-Joal, Tartu skoudid Tõraveres ning Narva skoudid Vaikse järve kaldal pikemaajalise laagri.

Aasta jooksul on uued skoutide organisatsioonid tekkinud Pärnus, Tõrvas ja Toilas. Aasta lõpul organiseerusid Tartu Ülikooli üliõpilased — skoudid, asutades „Akadeemilise Skoutide Seltsi“. — Guideide kongress, mida kavatseti läinud kevadel ära pidada, jäi mõningate takistuste tõttu teostamata. Ehk on eelseisev aasta selles asjas õnnelikum?!

Aasta lõpuni ilmus kunagisest kolmest Eesti skoutide ajakirjast ainult käesolev. Tartus „Odamehe“ kirjastusel ilmuv „Ole valmis!“ jäi juba 15. oktoobril 1921. a. seisma ning temale järgnes noorseppade häälkandja „Noorsepp“ 31. märtsil l. a. Mõlemad kuuldavasti majanduslistel põhjustel.

Nii siia maani.

Mis ootab meid ees, mida tahame, kuhu ruttame? — Vastus: senises tempos edasi!

Tee, mida mööda liikusime, oli sirgjooneline, kuigi konarlik, sest varakevadised teed, pärast lume minekut ning alles enne soojatulekut on ikka konarlikud olnud. Ja ähvardas meid sõiduriistast, kus aset olime võtnud, mitmelgi korral välja visata. Ent jatkasime oma reisu ometi, kuni käesoleva versta postini. Eesmärgini jõudmiseni on sama-seid versta poste veel palju, ning rada mis ees — küll päiksest valgustatud, kuid tundmata. Võib olla, asub sääl paljugi kiva ja künkaid, kuid need veeretame kõrvale, mida ei saa — sellest sõidame üle! Tagasivaatamata, — siht sirgejooneline!

Skoutmaster Elken.

Hundipoeglus.

5.

Hundipoegade organisatsioon.

Hundipoegade organisatsiooni kõige väiksemaks üksuseks on *pesa*, mis kuuest hundipojast koos seisab. Üks nende keskelt määratakse vana hundi poolt noorte nõusolekul *pesavanaks*; pesavana valib enesele abilise — *pesavana abi*. Igal pesal on oma värv, mille järele hundipoegi hüütaks hallideks, pruunideks, punakateks jne. Õigus sarnase hüüdega hundipoegi kokku kutsuda on ainult pesaval.

Pesavana on tiise ja tark. Ta teab, et kui ta ise on hää hp., on hääd ka kõik tema pesa liikmed; sellepärast on ta eeskujuks oma pesale ning täidab alati kodus, koolis ning seltskonas kõik hundipoja kombeid. Pesa — see on väike lahutamata hundipoegade röömus pere, kus kõik on vennad ja pesavana vanem vendadest. Pesa austab oma pesavana ja kuulab alati ta sõna, sest selles seisab pesa tugevus.

2—5 pesa moodustavad *hundipoegade karja*, *karjavanaga* eesotsas. Karjavanaks — vanaks hundiks on juba vanem skoutidest (üle 18 a. vana) — *cubmaster*, tema abiks samas vanaduses skout *ass. cubmaster* — *karjavana abi*. Karjavana ja tema abi määratakse piiramata aja pääle skoutide maleva pääliku poolt. Igal karjal on oma *vanem* — üks hundipoegade vanematest ehk sõprade ühingu liigetest, kes karja poolt selleks valitakse ning sõprade ühingu poolt ametisse kinnitatakse. Pääle karjavanema on karja juures veel terve rida juhatajaid — instruktorid, kes võimlemist, mängusid jne. juhatavad.

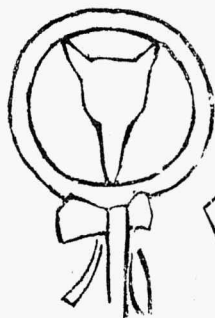
Iseäranis soovivad on karjades nais-instruktorid ning nais-vanemad. Karjavanem, karjavana abiga ning instruktorid moodustavad *karja komitee*, kelle ülesandeks on karja juhatamine pääjoontes, tegevuse kontrollimine ning üldine järelvalve; mitmesuguste karjale tarvisminevate abinõude muretsemine, mis nortel üle jõu käib. Soovitav on, et komitees oleks üks arst ehk halastaja õde ja võimlemise ning mängude õpetajad. Tarvis on vanemaid hundipoegade tööst huvitada, milleks neid tuleb sagedamini noorte keskele kutsuda, pannes neid ühes hundipoegade mängima, mis ka hundipoegadele paremaks ergutuseks on.

Karjavana juhib tegelikult karja, korraldab harjutusi, juhib karja paraadidel, mängudel ja võistlustel, tema käes on karja varandus, tegevusraamat, kassaraamat, aktid jne., ta on vastutav oma tegevuses karja komitee ning mal. pääliku ees.

Kari on sõnakuulelik oma vanale, iga käsk täidetakse silmapilk — see on distsiplineeritud tugeva karja tundemärk. Hundipojad austavad oma vana — see on suur, julge, tark poiss, kes millalgi ei suitseta, ei vannu, alati on röömus, hääs tujus; — karjavana on hundipoegade ideaaliks, nende püüdmiseks, unistuseks; sellepärast ei ole ime, et karjavanal — ühel noorelmehel — on hundipoegade pääle suur mõju: hundi sõna on püha, mis see ütleb, mis tema teeb, on kõige õigem. Sel põhjusel tuleb sõprade ühingul ainult selleks kohaseid noormehi, kes hundipoegi paremusele juhiksid, karjavana kohtadele määramiseks valida.

Kõik karjad koos moodustavad *maakonna maleva* juures *hundi-poegade osakonna*, *karjade pääliku* juhatusel. Karjade päälik (cubmaster) määratakse sõprade ühingu poolt, kes omas tegevuses ühingu ees ka vastutav on. Ta juhhib karjade tegevust oma äranägemise järele, tegutsedes mal. pääliku päevakäskude põhjal. Karjade päälikul on abi ning sekretäär; tema ülesanne on hundip. tunnistusi välja anda, eksame ja katseid teha, ühiseid mängu, harjutusi, kogumisi „kalju“ juures korraldada jne.

Hundipoegade organisatsiooni korraldust *skemaatiliselt* võiks järgmiselt kujutada (v. lhk. 6.):

Joon. 1.

Joon. 2.

Joon. 3.

Joon. 4.

Joon. 5.

Hundipoegade jaotus pesas:

1. Pesavana, 2. pesavana abi, 3. kahekõrva hundipoeg, 4. ühekõrva hundipoeg ja 5. hellkäpake.

Karja varandus:

Karja märk — ringi sees, mille läbimõõt 30 cm., hundi pää. Märk on puust ehk metallist, kollane, kantakse ehitud karjavärvi lintidega kepil (joon. 1.)

Pitser — hundi pää vastava allkirjaga (joon. 2.).

Käsiapteek — kaasas kantav sanitaar paun ehk rihmadega kastikene, mille sisuks: käärid, pintsett, sidemed, vatt, vedrunõelad, inglisis plaaster, vaseliin, piiritus, jood, sublimaats desinfektseerimiseks, hiniin, baldrian, salmiak piiritus.

Telgid — veekindlast riidest, igale pesale üks.

Väike kaarik — asjade vedamiseks jalutuskäikudel.

Pääle selle *käepall*, väiksed *kummipallid*, *lipud* signaliseerimiseks, *nöörid*, *ehituskarbid* ja teised abinõud mängude korraldamiseks.

Raamatukogu seisab koos jutukirjandusest ning hundipoegadele tarvisminevatest käsiraamatutest. Nimekirja toome edaspidi.

Trummid — 1—5 tükki marssimiseks ning mängudeks.

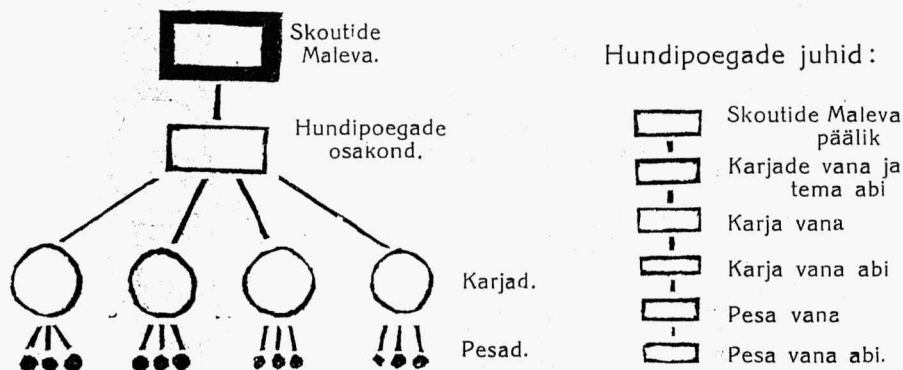
Asjaajamine rühmas sünnib järgmiste raamatute järele:

Tegevusraamat — kuhu karjavana omad päevakäsud sisse kannab, märkusi ja kirjeldusi harjutuste, mõningate sündmuste ning ettevõtete kohta (karja piirides) teeb.

Kassaraamat — kuhu karjavana kõik karja sissetulekud ja väljaminekud märgib; kassaraamatuga on ühenduses kviitungi raamat ja arved (v. „E. Skout“ nr. 7, I aastakäik: „Rühma asjaajamine“).

Vararaamat — kuhu kõik karja varandus sisse kantakse, tähendustega, kust asi saadud, kelle käes hoiul, tema väärtus jne.

Hundipoegade organisatsiooni skemaatiline kujutus:

Karja nimekirj — hundipoegade vanaduse, kooli, elukoha ning ameti (karjas) tähendustega.

Igasuguseid *vahejuhtumisi* ning *üleastumisi hundipoja seadustest* lahendab karjavana; tõsisematel juhtumistel kutsub ta selleks karja komitee kokku.

Hellkäppade vastuvõtmine karja sünnib pääle ühekõrva hundipoja eksami tegemist „lubaduse“ andmisega. Selleks kogub terve kari kalju juurde, kuhu vana hunt on palunud ka vanemaid sõpru ja hundipoegade vanemaid. Karja märk asetatakse „kaljule“. Alguses noomib vana hunt veel kord noori, siis kutsub ta hellkäpad järgi mööda karja märgi juurde, kus nad kaks sõrme märgi poole ülestõstes sõnavad: „Luban, et saan kõigest jõust püüdma tubli hundipoeg olla“. Siis annab karja vana noorele hundipojale tema tunnistuse, seob rätiku kaela ning paneb talle hundipoja mütsi pähe. Sellega saab hundipoeg täieõiguslikuks karja liikmeks, kelle kohuseks on alati karja au eest seista.

Hundipoja vorm (joon. 5.):

Kahevärviline nokaga *müts*, igal maakonnal oma värvi triipudega.

Pluus — roheline, rinnataskutega, 2 cm. laiuste õlalappidega.

Püksid — rohelised, laiad, lühikesed (ainult päale poole põlvi), taskud nõõpidega taga.

Sukad — mustad, alla põlve pööratud.

Sandaalid ehk *saapad*.

Rihm — kollasest ehk pruunist nahast, pükstel kantav.

Kaelaside — mütsi värvi, paariskülgne kolmnurk, kaks külge à 50 cm., kolmas 70—90 cm. Kaelas kandes otsad sõlmes.

Talvel: *Sama müts* vatil ning kõrvadega; *sukad* üle põlvede tõmmatud; *kampson* pruun, kraega, mille all kaelaside; tumeroheline *palitu* — jope, mahakeeratava kraega.

Hundipoegade märgid:

Kolmnurk — küljed à 5 cm. pesa värvi, keskel karja number. Kantakse vasemal õlal, õlalapi alusel, lai külg all (joon. 4.).

Hundi pää — metallist, mütsi ees (joon. 3.).

Erialade märgid — kolmnurgad, kantakse paremal varukal (v. „E. Skout“ nr. nr. 4 ja 5, II aastak.).

Ühekõrva hundipoeg — väike hõbe täht mütsil hundi pää kohal.

Kahekõrva hundipoeg — kaks hõbe tähte mütsil, kahel pool hundi pääd.

Pesavana abi — vasakul varukal kollane pael, 5 cm. pikk, 1 cm. lai; hundipää mütsil pruunil alusel.

Pesavana — samaseid paelu kaks, hundipää mütsil kollasel alusel.

Karjavana abi — hundipää rohelisel alusel.

Karjavana — hundipää punasel alusel.

Karjade vana ja abi — hundipää valgel alusel.

Karja vanem ja instruktorid — hundipää lillal alusel.

Hundipoja vorm on ühine kogu maailma hundipoegadel, nagu nendel ühised on seadused, kombed ja märgid. See on vendluse tunde-märgiks. Hundipojad on uhked oma vormi päale, nad hoiavad teda korras ja puhta. Nõnda kui keegi veel ei ole näinud neljajalgset hundipoega poriga ja tolmuga kaetud, nii ei saa keegi ka kahejalgsed hundipoega sarnasena nägema, sest viimane puhastab ennast veel hoolsamini, kui neljajalgne.

Skoutmaster Jõgi.

Akadeemiline Skoutide Selts Tartu Ülikooli juures.

Seltsi tegevuse avamise puhul!

5. detsembril 1922. aastal astusid Tartu ülikooli üliõpilased — skoudid Tartus, Põik t. 3 kokku ning otsustasid ühineda, asutades Akadeemilise Skoutide Seltsi. Samal koosolekul võeti Seltsi asutajate poolt ka põhikiri vastu, mis 8. dets. skoutmasterite stud. rer.silv. E.Jõgi ja selle kirjatükile allakirjutaja poolt Ülikooli Rektorile prof. Dr. Koppel'ile ära anti. Ning juba samal päeval (8. XII. 22.) ärapeetud Ülikooli Nõukogu koosolekul otsustati Akadeemiline Skoutide Selts registreerida.

Nii Seltsi asutamise faktiline külg. Skoutide liikumise ajaloos on see organisatsioon uus tüüp ning meile, eeslastele, jääb see au ja teadmine, et seda oleme võinud teha. Küll töötab paari Ameerika ja Inglise (näit. Oxfordi) ülikoolide juures rover-skoutide rühmad, kuid need oma

korralduse ja ülesannete poolest on hoopis midagi muud, kui meie Akad. Sk. Selts. Rover-skoutide rühmad väljamaa ülikoolide juures ei lähe mitte millegi poolest rover-skoutidest, kui niisugustest üleüldse mitte lahku: nende ülesanne on skoutlust süvendada ning rühma liikmeid häädeks skoutliste organisatsioonide juhtideks — skoutmasteriteks ette valmistada. Akad. Sk. Seltsi korraldus on pisut keerulisem, kuna tema ülesanded ja eesmärgid teistele sihivad ning sellest lubatagu siin paar rida.

Kodukorra järele on *Seltsi sihiks skoutide liikumist igapidi toetada ning edendada, kus juures tema püüdeks on kõiki võimalikku teed enda eemärgi teostamiseks otsida ning nende leides viimaste kõige otstarbekohasema ärakasutamise loeb Selts oma otsemaks kohuseks.* See deffinitioon on väga laiaulatusline ning tema peab Seltsi töö ja te-

Lipu kätteandmine guideide rühmale Tartus.

gevuse sihiks ja tiivustajaks ka siis olema, kui praegune milliöö, olukord ning väljavaated omas ehituses mõningatel põhjustel peaksid põhjalikult muutuma.

Oma tegevust avades ning praegusel ajal tööle asudes on Seltsi ülesandeks skoutluse põhimõtteid kõige laialisemal alusel propageerida, eriti akadeemilises peres ning intelligent seltskonnas. Selts tahab tervet meie seltkonda järjekindlalt informeerida skoutide töö ja tegevuse üle, et sel-moel laialisemaid hulkasid skoutide liikumise juure tõmmata, neid skoute toetavale tööle rakendada; selle juures tahab Selts iseäranis silmas pidada isikuid ja asutusi, kelle ülesandeks on kasvava noorsoo ja selle tervise ning üldise hääkäekäigu eest hoolitsemine.

Skoutidele tahab Selts sel teel abiks olla, et ta maakondade malevatele ja üksikutele rühmadele nende tegevuseks igasuguseid juhtnööre ja näpunäiteid — sooviavalduse kujul — annab, soovikorral kõnelejaid ja kursuste pidajaid koha pääle välja saadab jne. Ühenduse ja läbikäimise elustamiseks meie skoutide vahel tahab Selts korraldada kongresse, mitmesuguseid võistluseid, pidustusi, üldlaagreid jne. Skoutide erikirjandust tahab Selts selleläbi rikastada ja toetada, et tähtsamaid teoseid võõrastest keeltest Eesti keelde tõlgib, mitmesuguseid käsiraamatuid ja artikleid skoutluse kohta kokku seab ning välja annab, järjekindlalt välja andma hakates Eesti skoudi kalendert, kaasa aidates skoutide ajakirja „Eesti Skoudi“ väljaandmisele, toetades seda kaastööga, korraldades levitamist jne. Väljamaade, esimeses järjekorras meie naaberriikide skoutidega peavad meie skoudid kindlasse ühendusse astuma, milleks tuleb korraldada ning elustada rahvusvahelist skoutide kirj vahetust, korraldada vastastikku külaskäikusi jne.

Paari ülal puudutatud küsimuse juures tahaksin pisut ligemalt peatada.

Esimese järgu tähtsusega küsimuseks tuleb kahtlemata pidada skoutlise erikirjanduse turu rikastamist. Kui suuremate teoste tõlkimine ning kirjastamine pikemat aega nõuab, siis võidakse sellega esialgu üksnes algust teha, kuna aga terve rea väiksemate käsiraamatute turule laskmiseks juba ligemal ajal peaks, ja loodetavasti ka saab — jõudu jätkuma. Viimastest oleks nimetamise väärt: „Eesti Skoudi Kalender“ (alates 1924. aastast), — „Skoudi mängud“, — „Skoudi esimese abi andmine“, — „Skoutide jutud“ (jutukirjandus noorematele skoutidele ja hundipoegadele), — „Skoudi eksamite kavad“ (III, II ja I järgud, erieksamid, nõudmised skoutmarteritelt), — „Rühma aastane töökava“, — „Hundipoegade käsiraamat“, — „Guideide käsiraamat“, — „Eesti skoutide ajalugu“, — „Kuidas tuleb skoutide organisatsiooni asutada?“ ja terve rida teisi.

Nimetatud käsiraamatute korraldamisele — toimetamisele asutakse aegaviitmata. Kuid juba alguses paneb nende kirjastamise küsimus igat asjale lähedale seisjat tõsiselt mõtlema: see ei ole mitte lihtne asi, sest selleks läheb kümneid tuhandeid tarvis. Aga tahtmist ei tohi puududa ning otsides leiame peagi ühe kui teise tee. Ja selleks tulevad kõik teed ära kasutada: mõnede raamatute kirjastamise asjus tuleb pöörata meie suuremate kirjasutuste poole, mõnede kirjastamist saavad Skoudi Sõprade Seltsid toetama jne. Kuid seda kõike on vähe. Tarvis on turule lastud raamtu tarvitajat ennast, tema hellamat kohta puudutada! Selleks tuleks alles rajada *skoutide kirjastus ühisusele*, mille ülesandeks oleks skoutide erikirjanduse kirjastamine, kus juures

---

„Eesti Skoudi“ talitus vajab tellimiste vastuvõtjaid. Soovijad, skoudid ja guideid, teatagu enda nimi ja aadress, samuti ka maleva ja rühm, kuhu kuulub, talitusele ning nõudku tellimise kviitungite väljasaatmist. Tellimiste vastuvõtjatele % %.

ühisuse osanikkudeks oleks raamatu tarvitajad ise: skouidid ja neile kaasatundjad vanemad isikud. Kuigi sel teel saadud kapitaal praeguses äriilmas suurt ei kaalu, oleks ometi ühisuse osanikkudena suur hulk skoute ühisuse poolt kirjastatud raamatute müügist huvitatud, ning aitaks raamatute levitamisele elavalt kaasa. Ja see on äärmiselt tähtis, mida Akad. Sk. Selts ei viivita asja kasuks ära kasutamist.

Eesti Skoutide Maleva Päästaap seisab vanematest isikutest koos, kes oma otsekohese töö kõrval vaevalt mahti saavad skoutide töö juhtimist tegelikult, st. tehniliselt korraldada. Siin on Akad. Sk. Seltsi ülesanne appi astuda, organiseerides nn. *Eesti skoutide päästaabi* (mitte E. Sk. *Maleva Päästaabi!*), kes mitteametlikul alusel maakondade skoutide malevate ja üksikute rühmadega läbikäimisse astub, neilt igasuguseid statistilisi andmeid kogub (sest *teadmine* on viljarikka töö võimaldamise esimene ja minimaalne nõue!), läbikäimist üks-teise vahel korraldab, skoutide tegevust ühtlustab ning seda üldistes joontes juhatab.

Ühendust naaberriikide skoutidega tuleb igapidi toetada ja edendada ning olgu ära märgitud, et selle lõppsiht saab *Balti riikide skoutide liit* olema.

Lõpuks olgu tähendatud, et Akad. Sk. Seltsi tegevliigeteks (täieõiguslised liikmed) võivad olla ainult Tartu Ülikooli üliõpilased ja õpetajad, kuna toetajateks liigeteks kõik akadeemilised kodanikud võivad astuda.

Kui palju Selts tema pääle pandud lootustest täide viib, ripub temast enesest *töö õige korraldamise* kujul ning seda näitab alles tulevik.

Eelseisva töö tegemiseks ksv! ksv! tahtmist ning Kõigevägevamalt tagajärgi!

Stud. agr. J. Elken.

Skoutide kirjad.

Kaitset meie skoudi vormile!

Skouidid oma töö ja talituse juures kannavad isesuguseid vormi riideid ja skoudi kaabut, mida muidu harilikus elus ei tarvitata. Selles mõttes (enda vormi kandmisega) on skouidid teatud määrani eesõigustatud seisukorras, kuid teiselt poolt ka „kitsendatud“, sest iga skout (ja kes skoudi vormis ei oleks siis mitte skout!) on kohustatud ennast alati ka skoudiliselt ülespidama.

On aga mitmelgi korral ka sarnaseid juhtumisi ette tulnud, kus skoudi vormi kandjad avalikus kohas, tänavatel ehk pidudel, suitsetavad ning muidu skoudi seaduste ja käskude vastu eksivad. Sarnane nähtus avaldab iseenesest iga ühe pääle juba selle pärast halba muljet, et seda noored teevad, seda aga enam, et ta skoudi vormi kannab, kes ometi eeskujuks pidi oma ülespidamisega paljudele teistelegi olema. Ning et liikumise vastased neid juhtumisi terve asja mahatagemiseks ära kasutavad, selle üle ei tule tänapäev küll palju imestada.

See on aga väga kurb nähtus ning seda ei või ega tohi skouidid oma organisatsioonis mitte sallida. Kes juba skoudiks on hakkanud, see peab ka tähipäält ja alati kõikide skoudi seaduste, käskude ja kommete järele talitama. Ja kes tunneb, et tema seda mitte ei jõua, see olgu ometi viimase minutini skout, ilmugu oma otsekohese juhataja — pääliku juurde ja palugu ennast antud skouditöötusest vabastada, ära an-

des oma skoudi märki. Kes seda aga mitte ei tee, kes ise ei jaksa oma tahtmist maksma panna, selle koht ei ole mitte skoutide organisatsioonis ja selle üle teeb skoudilise otsuse meie aukohus.

Eestis oleme ihte kaunis isevärki, võiks vast ütelda, omapärase pähega kokku puutunud: „karutükke“ tahetakse küll teha, kuid pünlikke tagajärgi püütakse teisi kandma panna. Puudub alles aumehelikkus, puudub veel kodanline ilgus! Nii ka siin: skoudi vormis tehtakse halbusi, ja teevad seda sageli hoopis mitte skoudid, vaid isikud, kes skoutide seast kas välja heidetud või kes nende sekka üldse ei ole kuulunud. Sarnaseid fakte on meil terve rida. Ja sina skouting sina skoutide liikumine: anna aru! kas see ka kellegi töö ehk talitus on?!

Mida võivad aga skoudid siin teha. Peaaegu mitte midagi. Skoudi vormi peetakse küll skoutide omaks, kuid tegelikult on asi nii, et seda ka iga mitte skout omale selga võib panna. Keeldu ei mingisugust ning kõigevähematki kontrolli ei saa selle tegude järele pidada, kes skoudi vormis liigub: meie skoudi vorm ei ole ühegi seadusliku määrusega skoutide ainuõiguseks tunnistatud!

See on asjale kahjuks. Skoudi vorm saab sellega muda sisse tallatud, tema austamine kaob igas päältvaatajas, mis lõpuks koguni nii kaugele võib minna, et isegi tõsised skoudid teda häameelega enam selga ei taha panna. Selle nähtuse vastu väljaastumiseks ning tarviliste abinõude otsimiseks ja leidmiseks on viimane aeg, nagu öeldakse — kaksteistkümmes tund. Meie Skoutide Maleva keskasutused ja juriidilised esitajad — Päästaap ning Skoudi Sõprade Seltsid peaksid siin energilisi sammusid astuma.

Master.

Isiklikke kassaraamatuid korraldama!

Meie ajakirja veergudel on mitmel korral soovitatud skoutidele ja guideidele oma päevaraamatuid sisse seada, sinna ülestähendada enda elust mitmesuguseid juhtumisi, kordasaadetud häätetusid, mõningaid mõtteid jne. Paljud skoudid on seda ka teinud ning leidnud, et asi tõesti tänuvääriline on.

Siinkohal tahaksin eriti noorematele skoutidele, meie tübu- ja hundipoegadele soovitada sisseseada oma isikliku kassaraamatu, kuhu järjekindlalt üles tuleks märkida nii hästi saadud raha summad, kui ka väljaminekud. Kui seda pikema aja jooksul teha, siis harjub igaüks järjekindlusele, mitte üksi kassaraamatu pidamisel, vaid ka iga muu töö ja tegevuse juures. Sarnane ülesmärkimine kasvatab taht, arendab karakteri ning suurendab meelepidamise võimet. Ja see on iga guidei ning skoudi püüd, mispärast ükski neist ei tohi oma kassaraamatu sisseseadmisega viivitada.

Peatame pisut kassaraamatu sisseseadmise tehnilise küle juures.

Kassaraamatuks kõlbab iga kaustik. Ühekorraga tuleb kirjutada kahele leheküljele, nii et kassaraamatusse tuleb kirjutama hakata II-le leheküljele, kuna I-ne lhk., mis üksik on, tühjaks jääb. Vasemale poole (lhk. 2, 4, 6 jne.) kirjutatakse „sissetulek“ (Debet), kus ära märgitakse alguses kassas olev raha ja kõik ajajooksul saadud summad; paremale poole aga (lhk. 3, 5, 7 jne.) — „väljaminek“ (Credit), kuhu ülesse kirjutatakse kõik kulutatud summad. Nii hästi „sissetulekus“ kui ka „väljaminekus“ tähendatakse ära kuu ja päev (Datum), millal teatud summa saadud ehk kulutatud, siis isiku ehk asutuse nimi, kelle käest saadud või kellele makstud ja asja nimetus, mille eest saadud ehk mille päle kulutatud. Viimaks märgitakse ära ka summa (suurus), kui palju saadud ehk kulutatud.

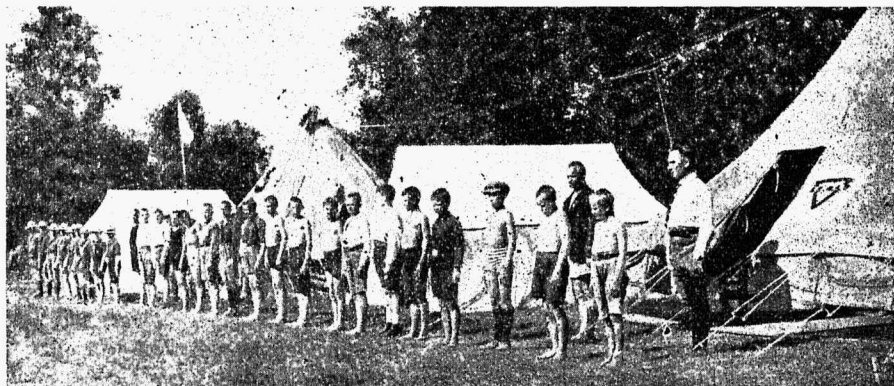
Nii viisi kirjutatakse mõlemile poole, kuni üks lehekülgedest täis saab. Siis ar-

vatakse mõlemil pool olevad summad kokku ning avatakse järgmised leheküljed, kuhu mõlematelt eelmistelt lehekülgedelt summad (suurus) üle kantakse (sissekirjutatakse), vaatamata selle pääle, et üks neist vahest pooleldi tühjaks jäi, selle järgneb sissekirjutamine eelkujutatud korras. — Teatud aja järele (semestri ehk aasta pärast) lõpetatakse arved; sissetulekud ja väljaminekud arvatakse üksikult kokku ja ülejäänud raha summa kirjutatakse väljaminekute juure samal lhk. (sõnadega: „N. kuupäeval — kassas raha — NN. marka“.). Nii saavad lõpulikult mõlemad summad ühe suurused; Siis avatakse kassaraamat uuesti, kuid sissekirjutatakse ainult kassas olev raha (sissetulekute hulka).

Alguses tuleb tihti eksimisi ette, üks kui teine kulutatud summa jääb kogematu unustusse ning kassaraamatusse kirjutamata. Ja lehekülje täis saudes, summast mõlemil pool kokku arvates ning kassas oleva rahaga võrreldes juhtub nii, et need kokku ei sünni. Ajajooksul aga vabaneb igapäev sellest ning vead saavad võimatuks. Esialgne osaline üpardumine ei tohiks ühelegi takistuseks saada, — vead just aitavad!

Nii väike — suur, kui kellegi kassa läbikäik ka ei oleks, ei tohi ühelgi guideil ega skoudil, ei tübu- ega hundipojal kassaraamat puududa, — põhimõtte ja oma rahalise läbikäigu üle teadmise pärast!

P ä l i k.

Tallinna skoudid laagris Keila-Joal. Hommikune ülevaatus.

Teated

„Eesti Skoudid“ tellimine

1923. aasta pääle on avatud. Ajakiri maksab aastas ühes koju kättesaatmise kuldaga 120.— mka, poolaastas 60.— mka. Üksiku nri hind on endiselt 15.— mka.

Meie ajakirja endiseid aastakäikusi

võib talituselt piiratud arvul veel saada. I-ne aastakäik (7. numbri) maksab 40.—

mka — üksik nr. 6.— mka, II-ne aastakäik (6 numbri) 90.— mka ja üksik nr. 15.— mka ühes koju kättesaatmisega. Tellides tuleb vastav summa kas rahas ehk postmarkides ette ära öiendada.

„Eesti Skout“ nr. 2

ilmub k. a. veebruari kuu 20-dal päeval. Kaastööd ja ülesvõtted sellele nre tulevad hiljemalt 10-daks veebruariks toimetusele ära saata. — Edaspidi saab meie ajakiri ikka kuu 20-dal päeval ilmuma, nii et kaastööd alati 10-daks tulevad ära saata.

E. Sk. I-se Üleriiklise Kongressi ülesvõtte

peab ehtima iga guidei ja skoudi töötuba ning kellel seda veel ei ole, see ei tohi ülesvõtte tellimisega 25.— mga eest („E. Skoudi“ talituselt) mitte viivitada.

Üleskutse skoutidele-fotograafidele.

Edaspidi saab „Eesti Skout“ oma veerugudel ülesvõtteid skoutide tööst ja tegevusest avaldama, et meie seltskonda sel teel skoutide üle pilllikult informeerida. Ajakiri ilma teie kaasabit, skoudid-fotograafid, ei saa aga sellest ülesandest mitte jagu, sellepärast toetage mõtet, saates „E. Skoudi“ toimetusele teie kogudest paremaid ülesvõtteid, niihästi seni ülesvõtetest kui ka tulevakus ülesvõetavatest. Igale saadetusele lisatagu saatja-fotograafi nimi ja aadress, samuti ka teatud ülesvõtte kohta (paari sõnaga) juure.

„E. Skoudi“ müümata numbrid, mis eelmistest aastakäikudest ajakirja üksikute numbrite müüjate ja levitajate kätte alles on jäänud ning mille eest raha siinamaani veel maksmata on, tulevad talitusele hiljemalt 15-daks veebruariks tagasi saata. Ühtlasi on see päev ka viimaseks tähtjaks vahepääl eelmiste aastakäikude nr. nr. müügist saadud summade õiendamiseks. Pärast 15. II. 22. „E. Skoudi“ 1921. ja 1922. aasta nr. nr. talitus vastu enam ei võta, vaid nende eest tuleb juba sularahas tasuda.

Keskorgaanide tegevusest.

„Eesti Skout 1923. aastal.

Kuna kahe aasta eest, kui meie ajakirjale alus rajati ning tema enda esimesi sammusid astus, meiega kaks skoutide ajakirja ühes tulid („Ole valmis!“ ja „Noorsepp“), aasta eest aga ainult veel üks („Noorsepp“), siis on selle kõrval eelseisev aasta küll koguni vaene, sest nüüd algab meie ajakiri oma aastast teekäiku

täiesti üksi. Meie kaaslastele ei saanud esaks kauemat aega ilmumine, vaid üksteise järele pidid nad mõlemad pärast ilmuma hakkamist peagi seisma jääma.

See paneb meie pääle uusi kohustusi, teeb meie koorma kahe, õigemini kolmekordseks. Selles äratundmises ning tahtmises koormat vääriliselt kanda olemas astunud üle aasta läve, kindlas lootuses, et vanemad skoudid ja meie sõbrad, eriti Skoudi Sõprade Seltsid ja nende tegelesed meid mitte üksi ei jäta, vaid oma rõuga alati appi tulevad, niipea kui seda tarvis. Ja kõik guideid, skoudid ning nende vanemad, kes aatelist asja ühisel jõul edasi tahavad viia, ei jäta „Eesti Skouti“ 1923. aasta pääle mitte tellimata, kindlustades sellega meie ainukese skoutide ajakirja edaspidise ilmumise.

Pääjoontes jääb „E. Skout“ enda III-dal ilmumise aastal samaks, mida oli eelmisel aastakäigulgi. Endiselt ajakiri, üks trükipoogen, hinnaks 15.— mka üksik nr. Juhtmõtteks on ajakirja otsema ülesande kõrval (põlevamad päevaküsimused, teated skoutide tööst ja tegevusest, organiseerimise alalt, juhtmõtted — mille järele meie skoutide elu liikuma peab jne.) ka skoutide programmi ja sellega ühenduses olevaid küsimusi nii palju käsitada, kui seda ajakirja kitsas ruum lubab, — sest ikka veel ei ole otse karjувast puudusest meie skoudi kirjanduse järele üle saadud.

Mõningaid parandusi ning täiendusi on tema juures siiski ette võetud: eelseisval aastal saab meie ajakirja ilmuma 8 numbert (jaan., veebr., märts, aprill, sept., okt., nov. ja dets.). Teda trükitakse paremal paberil, mis võimalikuks teeb suljoonistuste kõrval ajakirja ka ülesvõttega (foto) kaunistada, mille järgi ta väljanägemise poolest tublisti võidab. Ajakiri läheb senisest üksikute nr. nr. müügist korralise tellimise pääle üle, mis tema vaheldumata ilmumise garanteerib. Kaastöö asjus on paljudele kooli ja kasvatuses ning seltskonna tegelaste poole pööratud, mitmelt neist juba nõusolevad

vastused saadud, nii et edaspidi ajakirjas ka vanemate isikute elukogenuid kirjutusi võime avaldada, kuna aga siia maani ajakirja kastöölisteks peaaegu ainult noored olid.

Ajakirja vastutav toimetaja, päätoimetaja ja toimetus ning talitus jäävad endiselt kõik oma kohtadele. J. E.

Hundipoegade kirjad.

Tartu hundipoegade II-ne kari on moodustatud meesgümnaasiumi juures. Temal on 24 liiget, kellest 6 kahekõrva ja 5 ühekõrva hp-ga ning 13 hellkäppa on. Iga nädal on meil kaks harjutust, kus karjapäälük E. Vardja hp-de kavasid seletab ja mängusid korraldab ning võimlemisõpetaja hra Reinvald võimlemist ja marssimist õpetab. Pühapäiviti on kõik Tartu hp-de karjad koos, kus skm. Jõgi „kalju“ juures lõkkejuttu jutustab. Meil on tarvitada kooli mõlemad saalid ja paar klassi; iga harjutuse algul vaatab karjapäälük meid järele, kas kõik end hp-de kombel on puhastanud, kas küüned, hambad, kael ja kõrvad on puhtad. Kui ilmad hääd, käime linnast väljas kelgutamas. Hiljuti vaatas hambaarst pr. Stukis-Priima terve karja hundipoegade hambad tasuta läbi. *Hundipoeg Harri Ennus.*

Guideidest.

Mõnda Valga guideidest.

Valga Guideide Malevas on praegu 5 rühma ning tema liigete arv ulatab üle 80. Iga rühm käib nädalas järjekindlalt korra koos, kus tehakse käsitööd, harjutatakse deklamatsioonis ja näitemängus, võetakse läbi guideide programm, et võimalus oleks mitmesuguseid eksame ära teha, lauldakse, korraldatakse spordi harjutusi ning mängusid jne. On korraldatud ka kirjalikke töid, et omada väljendusviisi.

Elavat puudust tuntakse osavate juhitud järele ja vastava kirjanduse puudus ei luba praeguseilgi päälükutel ning guideidel oma teadmisi täiendada. Majandusline külg jätab palju soovida ning ka-

dedusega (olguigi, et guide kunagi kade ei ole) vaatavad Valga guideid Tartu ja Tallinna õdesid ning vendi, kes Sõprade Seltside hoole all tegutsevad, viimastelt igasugu abi ja tuge saades.

Valga Guideide Maleva vanemaks on kooliõpetaja prl. Kull, päälük R. Kõiv, teised staabi liikmed on õpilased Blum (adjutant), Pöder, Saar ja Helbrot. Staabi kõnetunnid on teisip. ja neljapäiviti kl. 16—17-ni tütarlaste r.-gümnaasiumis, kus ka üksikud rühmad omi harjutusi peavad ning maleva koos käib. R. K.

Tallinna Guideide Malevast.

Maleva staap asub Toom. Kuninga tän. 6, Maleva vanema neuu Pedusaare korteris. Maleva päälük L. Rosenfeldt'i kõnetunnid on teisip. ja reedeti 11—12 e.l. Pühapäiviti on noortemeeste kristliku ühenduse võimlemise saalis kl. 10—12 loeng guideidele ja tütarl. kommertskooli saalis iga laup. võimlemine neuu Aftoni juhatusel. les.

Skoutlus väljamail.

Skoutide tekkimine Lätis.

Mitmel pool (Riias, Võnnus jne.) tehti 1918. aastal Lätis katset skoutide organisatsioonile aluse rajamises, kuid enamlaste sissetungimise tagajärjel oldi sunnitud neid üks-teise järele peagi likvideerima. Pärast enamlaste laine tagasitõrjumist tehti sellega uuesti katseid, kuid osavate juhtide puudumisel soikus asi ometi.

1920. aasta kevadel tulid Venemaalt mitmed Läti skoutmasterid kodu, kes asutasid n.n. „Skoutmasterite grupi“ („Skoutmasteru iniciativa gruppaa“). Tema ülesandeks oli materjali kogumine ja eeltööde tegemine rühmade asutamiseks, missugune luba 17. sept. 1920. siseministrilt saadi. Sellele järgnes rühmade organiseerimine mitmel pool.

„Skoutmasterite grupi“ pääülesandeks oli üleriiklise skoutide organisatsiooni asutamine Lätis, millise eesmärgini 1921. aasta kevadel jõuti ning „Skm. grupp“ andis omad üksikud rühmad uuele Läti

skoutide organisatsioonile üle. Aprillis 1921. asutati Läti skoudi sõprade organisatsioon ja sellega algas skoutlus Lätis oma käiku. *A. Kasak.*

Skoutlus siseriigis.

Tartu skoutide võistlus „Eesti Skoudi“ müümises.

Tartu skoudid korraldasid rühmadevahelise võistluse „E. Skoudi“ 1. a. jõulunumbri müümises. Võistlusest võtsid kõik rühmad osa, auhindadeks võitjatele oli lubatud: I-ne auhind — rühma, kes vähemalt 150 eks. ehk kõige rohkem ära müünud, pilt avaldatakse „E. Skoudis“; II-ne auhind — rühma, kes müüdnud eks. arvu poolest esimese auhinna võitjale järgneb, kohta avaldatakse „E. Skoudi“ veergudel vastav teade. Mõlemate auhindade võitnud rühmade kahe skoudi nimed, kes omast rühmast kõige rohkem eks. müüdnud, avaldatakse võistluse tagajärgede teadaandes, mille järgmises nr-is toome. —r.

Emapäeva pidu Tallinnas

korraldati 3. dets. 1. a. Skoutide ja Guideide Malevate poolt I-se reaalkooli ruumides. Pidul esinesid skoudid ja guideid mitmekesise eeskavaga, iga rühm oma uudistega. Kavas olid mitmesugused muusikalised ettekanded, võimlemise numbrid, tantsud ja kõned. Kanti ette O. Lutsu näidend — „Skoudid“ ja demonstreeriti esimese abi andmist. Hundipojad esinesid oma lõbusate mängudega, pakkudes päältvaatajatele lõpmata nalja. Rahvast oli saal täis kogunud. Üldine mulje pidust jäi kõige parem. *les+H. U.*

Tallinna skoudid laagris Keila-Joal.

Suvel 1922. korraldas Tallinna K. N. M. Ü. skoutidele kolmenädalise laagri Keila-Joal. Laagri koht oli suurepärane juba looduse poolest. Osa võttis üle 40 skoudi. Laagri juhtimine oli Mr. Rossi osavates kätes. Poisid elasid laagris

suurepäralist elu ning igatsusega ootavad järgmist suvet, et jälle laagrisse minna, (v. ülesvõtted). *H. U.*

Toila skoudid.

Sügisel 1922. asutas Tallinna sk. E. Kalle Toila kõrgema algkooli juure skoutide rühma. Tema liigete arv tõuseb 20-ni, kes skoutide III-da järgu eksami juba ära on teinud. — Rühma vanemaks on hra A. S o f r i, päalikuks E. Kalle, v.-skoudiks G. Vaine, salga päalikuks A. Gabriel ja ja s.-kordnikuks R. Parikas. Rühm allub Tallinna Skoutide Malevale, tema lipu värviks on kollane rohelise äärega. *d.—e.*

Mõndasugust.

Kas kuld või vask?

Katsutava asja päale kõvat piiritust valada, mille tõttu vask asi rohekaks tõmhub, kuld aga mitte.

Segamata (veeta) piima

võib ära tunda, kui katsutava piima sisse kastetud suka vardale piimatilk otsa jääb, siis on ta segamata, kui ei — siis segatud. Ka ei tohi segamata piima tilk sõrme küüne pääl laiali jooksta.

Petroleumi lambi valguse suurendamine.

Lambi õlile (petroelumile) panna 1—3 loodi peeneks tambitud söögi soola (lambi suuruse järele) juure. Soola tõttu põleb lamp palju heledamalt. Umbes 3 kuu järele tuleb soola uuendada.

Linast riiet poomvillast

võib ära tunda, kui proovi tükikesele värnitsat päale panna. Linane riie läheb värnitsaga läbi helendavaks, nagu õlitatud paber, poomvillane aga mitte.

Tsink asjade puhastamine.

Tsink asjad lähevad järgmisel viisil kergesti puhtaks: villase lapi päale tilgutatakse mõni tilk väävlihapet, millega tsink nõu üle hõõrutakse. Kui siis tsinki veel kriidi pulbriga hõõruda, paistab ta täiesti uuena. *E. V.*

ESIMENE KÕIGE SUUREM
RAHVUSVAHELINE KORJAJATE ÜHING EESTIS
ON

EESTO.

KÕIGIL ÜHINGU LIIGETEL ON VÕIMALIK OMA MARKIDE, KAARTIDE, RAHADE
JNE. KOGUSI KÕIGE KIIREMALT TÄIENDADA. LIIKMEMAKS 100 MK. AASTAS.
SOOVITUSI GUIDEIDELE JA SKOUTIDELE ÜHINGU LIIKMEKS ASTUMISEKS
INSTRUKTOR V. SIRGO'LT TARTU, PETERBURI 57.

Iga skout, guide ja hundipoeg saab

ainukese skoutide ajakirja

„EESTI SKOUDI“

1923. aasta pääle **täiesti**

≡≡≡ hinnata, ≡≡≡

kes siin vahel oleva tellimislehga vähemalt ainult kolm (3)
tellimist aasta pääle vastu võtab („E. Skout“ mak-
sab aastas 120 marka).

Tellimiselehele tuleb tähendada kõikide tellijate nimed ja aadres-
sid, samuti ka tellija enese nimi ja aadress. Tellimiseleht ühes rahaga
tuleb otsekohe ära saata „Eesti Skoudi“ talitusele, Tartu — Lutsu 14.

Rutake! Muidu võite esimesest numbrifest ilma jääda!